

Список використаних джерел та літератури

1. Его Превосходительству господину Кіевскому Губернатору (від – В. П.) Директора (ККІ – В. П) 16 ноября 1912 г. // Державний архів міста Києва (далі – ДАК) – Ф. 153. – Оп. 8. – Спр. 8.
2. Объявление. 5 сентября 1911 г. // ДАК. – Ф. 153. – Оп. 8. – Спр. 331.
3. Перечень студенческих организаций состоящих при Кіевскомъ коммерческомъ институтѣ // ДАК. – Ф. 153. – Оп. 8. – Спр. 320.
4. Его Превосходительству господину Директору Киевскаго Коммерческаго Института Представителей землячеств при Киевскомъ коммерческомъ институте Заявление. 9 октября 1913 г. // ДАК. – Ф. 153. – Оп. 8. – Спр. 320.
5. Его Превосходительству господину Директору ККИ Прошение // ДАК. – Ф. 153. – Оп. 8. – Спр. 320.
6. Его Превосходительству господину Директору Г. Кіескаго Коммерческаго Института (від – В. П.) Кіевского общественного союранія «Вѣстникъ знанія». 4 ноября 1913 г. // ДАК. – Ф. 153. – Оп. 8. – Спр. 320.
7. Г. Предсѣдателю Кіевскаго Общественнаго Собранія «Вѣстникъ Знанія» (від – В. П.) И. о. Директора (ККІ – П. В.) // ДАК. – Ф. 153. – Оп. 8. – Спр. 320.

*Пустова Оксана,
студентка факультету міжнародних відносин
(кафедра міжнародного туризму та країнознавства)
Національного авіаційного університету*

РЕГІОНАЛЬНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ (НА ПРИКЛАДІ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ)

Розвиток курортно-туристичної сфери значно впливає на соціально-економічне становище кожної країни світу. З отриманням Україною незалежності туристичний ринок нашої держави тільки починав розвиватися. Сьогодні – це одна з найперспективніших сфер соціального та економічного розвитку країни. В цілому, можна сказати, що робота туристичного ринку України впливає на діяльність майже 40 економічних галузей країни та на 10-15 % жителів нашої країни [5].

Однак варто зазначити, що становлення туристичної галузі країни неможливе без її регіонального розвитку. Адже у своєму функціонуванні та розвитку туризм спирається насамперед на природні

ресурси та умови регіонів розміщення, визначні культурно-історичні, археологічні, архітектурні та інженерні об'єкти як туристичні атракції, трудові ресурси та інфраструктурне забезпечення територій. Від їх наявності та синергетичного впливу залежать спеціалізація та ефективність галузі туризму, її конкурентоспроможність та перспективи розвитку на регіональному, державному, глобальному рівнях організації та управління. Це ще раз указує на актуалізацію регіонального підходу в забезпеченні розвитку галузі туризму та обґрунтуванні механізмів удосконалення її структури.

Питання формування системи регулювання туристичної діяльності на рівні регіону, визначення методів регулювання розвитку туризму, використання програмно-цільового підходу до розвитку туризму та розробка відповідних програм як механізму регулювання туристичної діяльності, неодноразово привертала увагу як зарубіжних, так вітчизняних науковців. Дослідженням туристичної галузі з точки зору її регіонального розвитку займалися такі зарубіжні науковці, як Дж.К. Холлоуей, Н. Тейлор, К. Адамс. Серед публікацій вітчизняних науковців слід відзначити роботи О. Любіцевої, Л.Дідківської, М. Мальської, О. Сарапіної, Л. Мармуля, Д. Стеченко та ін.

Зокрема, Л. І. Дідківська зазначає: «Програмно-цільовий метод – розробка важливих програм вирішення найактуальніших соціальних, економічних, екологічних, науково-технічних, регіональних проблем розвитку суспільства» [1, с. 68].

Тому однією з головних умов регіонального розвитку туризму має бути активна, виважена та науково обґрунтована регіональна політика розвитку суб'єктів рекреаційно-туристичного господарювання з урахуванням галузевих та регіональних особливостей цієї сфери економіки. Варто зазначити, що одним з найважливіших інструментів реалізації регіональної політики є, зокрема, відповідні регіональні програми (обласні, місцеві тощо). Так звані Концепції сталого розвитку туризму або ж Стратегії розвитку областей (що містять маркетингові плани розвитку туризму та рекреації) являють собою узгоджені за ресурсами, виконавцями і термінами реалізації комплекси заходів, спрямованих на створення необхідних правових, фінансових, соціально-економічних, організаційних та інших умов розвитку рекреаційно-туристичної індустрії в регіонах України.

Для деталізації даної проблеми розглянемо Стратегію розвитку Львівської області до 2020 року [4], а саме її туристичний напрямок.

Перш ніж перейти до аналізу стратегії, варто зазначити, що Львівська область входить до п'ятірки найбільш привабливих та популярних туристично-рекреаційних регіонів України. Туризм на

Львівщині стрімко інтегрується у світову туристичну індустрію, набуває все відчутнішого значення для місцевого господарства і характеризується за останнє десятиліття, за винятком кризового 2009 р., позитивною та сталою динамікою. Головне управління статистики Львівської області [3] інформує, що упродовж 2018 року у Львівській області діяли 342 суб'єкти туристичної діяльності. Їхніми послугами скористалися 182 тис. осіб, що на 4,1% більше порівняно з 2017 роком. У 2018 році туристичні підприємства Львівщини надали послуги 7,6 тис. іноземних туристів із 31 країни світу, серед яких переважали громадяни Польщі, Азербайджану та Австрії. Загалом у 2018 році Львів відвідали 2,2 млн туристів. Слід також додати, що торік на Львівщині діяли 104 готельні заклади підприємств, послугами яких скористалися 547 тис. туристів, зокрема 129 тис. іноземців.

Тож Стратегія розвитку Львівської області на період до 2020 року визначає розвиток туристично-рекреаційної сфери як один з пріоритетних напрямків соціально-економічного та культурного розвитку регіону.

Важливість стратегічної цілі «Туристична привабливість» визначається значним туристично-рекреаційним потенціалом Львівщини. Це не лише історико-культурні й природні ресурси - ліси та гори Карпат чи мінеральні води, а й туристично-рекреаційні продукти цих ресурсів - гірськолижні курорти, туристичні маршрути Карпат та Розточчя, відомі далеко за межами України бальнеологічні лікувальні курорти Моршина, Трускавця та Східниці, туристичні центри з багатого архітектурною спадщиною тощо.

В рамках цієї Стратегічної цілі для подальшого підвищення конкурентоспроможності туристично-рекреаційної сфери регіону (включаючи курортну) та утримання її стійких позицій на ринку було поставлено наступні завдання: поліпшити транспортну доступність туристично-рекреаційних і курортних центрів; сприяти розвитку мережі туристично-рекреаційних об'єктів та туристично-рекреаційної й курортної інфраструктури; ініціювати необхідні зміни у законодавчо-нормативному забезпеченні та розвивати сільський зелений туризм; формувати та просувати нові туристичні продукти, зокрема з ділового, фестивального туризму, поєднання туристичних та лікувально-оздоровчих послуг, транскордонного туризму; забезпечити проведення масових культурних, ділових, спортивних та туристичних заходів міжнародного й міжрегіонального рівня; вдосконалити підготовку професійних кадрів для туристичної галузі; розробити та впровадити систему маркетингу туристичного потенціалу області, розширити мережу туристичних інформаційних центрів для забезпечення якісної та

достовірної інформації, інтенсифікації інформаційно-рекламної діяльності; забезпечити збереження та раціональне використання цінних рекреаційних ландшафтів, курортних факторів, автентичних екосистем, збереження культурно-історичних пам'яток; забезпечити розвиток територій та об'єктів природно-заповідного фонду, природоохоронних територій, екосистем.

Розглянувши Аналіз виконання Стратегії розвитку Львівської області [2] варто зазначити, що 17 проектів із 38 виконуються повністю або частково, що є доволі непоганим результатом.

Успішними можна назвати наступні проекти: Створення туристичних притулків для мандрівників на основних туристичних шляхах; Створення мережі туристичних шляхів загального користування для активного туризму, як складової загальноєвропейської; Комплекс інформаційних гідів туристично-привабливими місцями Львівської області; Розвиток та промоція екологічних видів туризму; Проведення щорічних виставок туристичних можливостей Львівщини та традиційних фестивалів; Маркетингове та інформаційно-аналітичне забезпечення розвитку туристичної привабливості Львівської області.

Натомість проблематичною виявилась реалізація таких проектів, як: Окремі локальні проекти в туристичних місцях (Моршин, Дрогобич, Трускавець); Нові технології в туристичних центрах; Проект розбудови велосипедних трас PrimachTeam; Створення мережі автокемпінгів та автомобільних туристичних шляхів дерев'яної архітектури області на основі; Реставрація окремих пам'яток архітектури; Розробка проекту створення інфраструктури індустриального туризму в м. Борислав та м. Новий Розділ.

Ступінь виконання Стратегічної цілі «туристична привабливість» Львівської області відбивають її індикатори. В цілому позитивними показниками реалізації даної стратегії є покращення туристично-рекреаційної й курортної інфраструктури; розвиток мережі туристично-рекреаційних об'єктів; підвищення якості послуг у сфері туризму. До негативних слід віднести: створення нових туристичних продуктів; розвиток маркетингового комплексу туристично-рекреаційної сфери.

Отже, проаналізувавши Стратегію розвитку Львівської області на період до 2020 року можна зробити висновок, що актуальним у сучасних умовах є алгоритм розробки, обґрунтування та прийняття управлінських рішень, удосконалення методів організаційного та фінансово-ресурсного забезпечення розвитку рекреаційно-туристичної галузі як на макро-, так і на мікрорівні. Активізація діяльності підприємств рекреаційно-туристичної сфери повинна ґрунтуватися на

розширенні можливостей регіонального управління інвестиційними процесами у зазначеному напрямі та поєднання ефективного державного регулювання економіки з ринковою саморегуляцією.

Список використаних джерел та літератури

1. Дідківська Л. І. Державне регулювання економіки : навч. посіб. / Дідківська Л. І., Головка Л. С. – К. : Знання-Прес, 2002. – 214 с.
2. Аналіз виконання Стратегії розвитку Львівської області на період до 2020 року у 2017-2018 роках (в контексті підготовки Стратегії до 2027 року). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://loda.gov.ua/VykonannyaStrategii2017_2018.pdf.
3. Головне управління статистики у Львівській області. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.lv.ukrstat.gov.ua/ukr/report/media.php?ind_page=media&vid=8&id_news=11572&show=1.
4. Стратегія розвитку Львівської області на період до 2020 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://dfrr.minregion.gov.ua/foto/projt_reg_info_norm/2016/05/146_dod_Strategiya_2020.pdf.
5. Туристический бизнес в Украине: трудности и перспективы. Информационный портал о финансах и кредитовании. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dpa.cv.ua/ekonomika/turisticheskiy-biznes-v-ukraine-trudnosti-i-perspektivy.html>.

*Сутика Світлана, студентка
Національного університету фізичного виховання і спорту України*

ЗАСАДИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО «ЗЕЛЕНОГО» ТУРИЗМУ

На сьогодні туризм є галуззю, що динамічно розвивається і приносить високі прибутки у світову економіку, водночас виступаючи одним із найважливіших чинників соціально-культурного розвитку, що сприяють підвищенню рівня та якості життя населення. Спектр виконуваних функцій туризму дає можливість використовувати його в якості дієвого інструменту стимулювання соціально – економічного зростання на макро- та мезорівнях господарювання.

Сталий туризм – це такий вид туризму, при якому забезпечується оптимальне використання ресурсів навколишнього середовища, підтримуються соціально-культурні особливості туристичних дестинацій та спільнот, які там проживають, забезпечується